

Une amoureuse trahie en colère

Didon exprime sa rage : Énée a prévu de quitter la ville sans l'en avertir.

« Dissimulare etiam sperasti, perfide, tantum 305
Posse nefas, tacitusque mea decedere terra?
Nec te noster amor, nec te data dextera quondam,
Nec moritura tenet crudeli funere Dido?
Quin etiam hiberno moliris sidere classem,
Et mediis properas Aquilonibus ire per altum, 310
Crudelis! Quid? si non arva aliena domosque
Ignotas peteres, et Troja antiqua maneret,
Troja per undosum peteretur classibus æquor?
Mene fugis? Per ego has lacrymas dextramque tuam, te
(Quando aliud mihi jam miseræ nihil ipsa reliqui), 315
Per connubia nostra, per inceptos hymenæos;
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quidquam
Dulce meum, miserere domus labentis, et istam,
Oro, si quis adhuc precibus locus, exue mentem!
Te propter Libycæ gentes Nomadumque tyranni 320
Odere, infensi Tyrii; te propter eundem
Exstinctus pudor, et, qua sola sidera adibam,

Fama prior : cui me moribundam deseris, hospes?
Hoc solum nomen quoniam de conjuge restat.
Quid moror? an mea Pygmalion dum mœnia frater 325
Destruat, aut captam ducat Gætulus Iarbas?
Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
Ante fugam sobolos; si quis mihi parvulus aula
Luderet Æneas, qui te tamen ore referret,
Non equidem omnino capta ac deserta viderer! » 330
Dixerat. Ille Jovis monitis immota tenebat
Lumina, et obnixus curam sub corde premebat.